

Året der gik

2024 blev endnu et år med mange unikke - omend tæt på forudsigelige - præstationer og sejre på den internationale cykelscene. Pogacars måde - overlegent - at knuse al modstand på, vækker både beundring og mistænksomhed hos mange. 25 sejre vidner om en sjælden styrke. Hans forventning om at blive endnu stærkere i 2025 bliver spændende at følge. I vores klub er vi ligeledes vidner til stor styrke og til tider ekstrem klasseforskel. Her er mistro imidlertid udelukket - kun næsegrus beundring. Som med Pogacars "undersætter" nøjes vi andre med at kæmpe om andenpladsen, når Jens Frank vælger at stille op i klubbens arrangementer, medmindre løbsledelsen ved finurlige (og nødvendige) regler for udregning af løbsresultat lader andre stråle på øverste trin, som set ved den årlige Partidskørsel, der efter mange år med frisørsponsor - i 2025 skifter navn. At personer med dåbsattester som klubbens medlemmer formår at præstere på på deres høje niveau, vækker glæde og håb hos mig. Som ungdomsrytter i klubben er det livsgivende at opleve den cykleglæde, entusiasme og styrke de lidt mere modne ryttere lægger for dagen. Det giver mig håb, for min egen formåen, når jeg får flere år på bagen.

De fleste anerkender, at motion er sundt for krop og sjæl, og fysisk formåen bibeholdes eller forfalder i hvert fald udsættes. Mange vil sikkert også bakke mig op i betragtningen, at vores indsats på landevejen også indvirker positivt på vores mentale sundhed. For dette postulat vil jeg gerne bringe et argument. Ved årets stjerneløb havde vi ingen ryttere, som for vild. Ej heller nogle som kørte forkert. Jeg ved godt, at den tidligere formand for år tilbage ændrede ruten, så den blev nemmere at huske, men alligevel er det dejligt, at vi under løbet i år i ikke mistede ryttere til klubben af RRT. Deltagerantallet på otte i årets stjerneløb ligger i den lave ende, og var tæt på at være endnu lavere, idet Erik N2 havde fuldt styr på selve løbsruten, men i noget mindre grad på hvordan han bragte sig selv og sin cykel fra hjemmet til Gundsøllille, hvorfor han ankom i sidste øjeblik før start.

Sommercuppen blev også afviklet i god ro og orden. Ligeledes her en let vigende deltagelse, men kappestriden om trofæet var stadig intens blandt de mest fremmøde tro. Tak til Bentes Café. Tak til Tures fælleskørsel. Tak til Jens C og Lotte (som forbereder en masse, for at modtage vores regnvejrs afbud. Vi håber at kunne gentage forsøget i 2025). Tak til Jens F for Pizza aften. Tures ihærdighed og imponerende styrke sikrede ham sejren, mens Otto efter sidste års fravær blandt medaljetagerne igen var at finde på podiet, hvor Mette indtog nederste trin. Tillykke til de tre. (Jeg selv lettede på trådet og sikrede mig dermed både fjerdepladsen og freden i hjemmet)

Ventouxtræffet var i år 2024 flyttet til september måned, for at imødegå klimaforandringernes øgede temperaturer. Det lykkedes til fulde. 10 grader kl. 9:30 ved turstart bringer ikke mange svedperler frem på panden, men øger naturligvis viljen til at træde i pedalerne, for at skabe indre varme. Hård nordenvind de første dage var en kompetent træningspartner, hvorfor alle deltagerne fik maksimalt fysisk udbytte af turene. Af store præstationer ved vores bjerg skal nævnes: Jens Franks imponerende jagtstart. Løbsleder Ole K formåede som altid, at udregne handicap, så alle deltagere kunne tro på deres egen chance, men vanen tro formåede Jens F at indhente og distancere alle de andre og aldeles suverænt tage sejren. Mette og Ole K tog sig af de næste pladser (da Jens F på vej mod målet passerer Mette med Ole K på hjul, forsikrer han dem - "bare rolig, de andre er laaangt efter - de når jer ikke).

Efter opsamling kort før Chalet Reynard besluttede vi at forsætte mod toppen (når vi nu alligevel var så langt). Mette startede med et lille forspring på 50 meter, hvilket hun holdt længe indtil Jens F efterlod undertegnede og kørte op til Mettes baghjul, hvorefter de fulgtes de sidste kilometer. Jeg havde selv snor i Mette - snor lavet af gummi - også kaldet elastik, som til sidst knækkede, og jeg sejlede bagud. Stærkt kørt Mette. Ole har en jernvilje som få, og en alder som for rigtig mange umuliggør en Mont Ventoux opkørsel. Vel var han træt som os andre, men hvilken præstation. Tillykke Ole - du er ganske fantastisk og et forbillede.

Som I ved - flyttede vi dato for afholdelse af vores VM, så "vores" veje i stedet på den oprindelige dato kunne lægge asfalt til Postnord Danmark Rundt. Vi har endnu ikke modtaget økonomisk kompensation for denne gestus, og må sikkert nedjustere forventningerne til dette, og i stedet glæde os over et velgennemført VM. Igen med sejr som forventet i A-gruppen - Jens F (undskyld jeg gentager navnet gang på gang). Mette triumferede i B-gruppen, og C-gruppen var ikke repræsenteret, hvorfor jeg blot skifter årstal på deres præmier og sparer klubben for den udgift i 2025. Den sidste handling får dog ikke indflydelse på budgettet.

Fælletræning foregår jo ikke kun på søndage. Flere ryttere nyder hinandens selskab flere gange om ugen til stort udbytte og glæde for alle. Ikke mindst for caféen Grennesminde hvor samvær, kaffe og kages nydes i fulde drag. Det er dejligt, at der også er plads til hygge og genopfyldning af depoter - fysiske og mentale.

I sensommeren fik Ture arrangeret lidt samkørsel, med ryttere fra klubben Fin Form Cycling. Tirsdag og torsdag træning fra Risby kl. 17:15. Både Jens F og undertegnede deltog nogle gange. Jeg er selv rigtig glad for denne mulighed for nogle at træne med, idet jeg grundet min manglende statsansættelse endnu ikke på hverdage kan deltage i fælleskørsel.

Efter et ganske fornuftigt 2024 ser jeg frem til 2025 sæsonen med glæde, og håbet om mange gode timer sammen med alle.

Tak for 2024.

Henrik, Formand